

Wspomnienia o Szkole

Przeglądając stronę internetową mojej Szkoły Podstawowej natknęłam się na zakładkę dotycząca wspomnień absolwentów szkoły. Z radością przeczytałam informację z prośbą o podzielenie się wspomnieniami związanymi z historią "Jedynki" .

Mimo, że moja historia z pozoru może niczym nie różnić się od historii innych osób, pragnę podzielić się z Wam swoimi wspomnieniami. Do "Jedynki" zaczęłam uczęszczać dopiero w piątej klasie i już podczas pierwszych dni nauki zrozumiałam, że moja nowa szkoła nie jest zwykła. "Jedynka" była moim drugim domem, miejscem, w którym bardzo szybko znalazłam przyjaciół, z którymi do tej pory idę przez życie. Nauczycieli, którzy byli dla mnie wzorami, którzy nie zostawiali nas, dzieci szukających pomocy i zawsze odpowiadali na nurtujące nas pytania. Nigdy wcześniej (ani potem, w czasie mojej dalszej edukacji) nie spotkałam się z tak ciepłymi i pełnymi zrozumienia pedagogami. "Jedynka" była niezwykła dzięki każdemu pracownikowi szkoły. Do tej pory pamiętam smak szkolnych obiadów i zatroskanie pań sprzątających w momencie, gdy prosiłam je o pomoc. Dzięki osobom, które pracują w Szkole Podstawowej nr 1 odkryłam swój talent. Będąc w szóstej klasie zaczęłam współtworzyć szkolną gazetkę. Obecnie jestem studentką Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej na Uniwersytecie Warszawskim.

"Jedynka" była, jest i będzie zawsze dla mnie numerem jeden bo to szkoła, która uczy jak być Człowiekiem. A wiadomo, że szkoła to nie budynek, to ludzie, którzy się z niej znajdują. Za co teraz serdecznie dziękuję.

Absolwentka 2005r.